

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obdo/28/2020
Identifikačné číslo spisu: 7116204286
Dátum vydania rozhodnutia: 20.08.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Veselá Zemaníková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:7116204286.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Richard Kučera - MAHA, so sídlom Minská 5/22, 036 01 Martin, IČO: 33 579 024, právne zastúpený JUDr. Dalibor Motyčka, advokát, so sídlom Štefánikova trieda 52, 949 01 Nitra, proti žalovanému: NG Real s.r.o., so sídlom Poštová 11, 040 01 Košice, IČO: 47 143 550, právne zastúpený GOREJ Legal, s.r.o., so sídlom Krmanova 14, 040 01 Košice, IČO: 47 231 939, v konaní o zaplatenie 14 205,38 eur s príslušenstvom, na dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Cob/41/2019-311 zo dňa 25. apríla 2019, jednomyseľne, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného o d m i e t a .
- II. Žalobca m á p r á v o na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice I rozsudkom sp. zn. 33Cb/19/2016-240 zo dňa 5. novembra 2018 rozhodol tak, že žalovaného zviazal zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 14 205,38 eur a 9,05 % úrok z omeškania tak, ako je vyčíslený vo výroku rozhodnutia a v prevyšujúcej časti ohľadne náhrady nákladov a výdavky spojené s uplatnením pohľadávky z každej faktúry, žalobu zamietol a žalovaného zaviazal na náhradu trov konania vo výške 100 %.

2. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že vo veci už rozhodoval rozsudkom zo dňa 4. septembra 2017, ktorý však bol uznesením Krajského súdu Košice pod sp. zn. 2Cob/47/2018 zo dňa 11. mája 2018 zrušený a vec vrátená na ďalšie konanie. Konštatoval, že žalobca si nárok na zaplatenie sumy vo výške 14 205,38 eur s príslušenstvom uplatňuje titulom platne uzavretej a akceptovanej zmluvy o vykonaní upratovacích a čistiacich prác zo dňa 1. júla 2014. Žalovaný žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť, keďže žalobca účtoval práce na základe interného dokumentu dochádzky zamestnankýň, ktorý nie je dôkazom o vykonaní upratovacích a čistiacich prác. Konajúci súd citoval ustanovenia Občianskeho a Obchodného zákonníka spolu s nariadením vlády č. 21/2013 Z. z. a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná. Pri rozhodovaní súd vychádzal zo skutočností, že ide o zmluvu platne uzavretú a fakt, že ide o prejav vôle určitý a nesporný. S poukazom na vykonané dokazovanie, predovšetkým listinnými dôkazmi, prednesmi strán, ako aj nevrátením faktúry nereklamovaním nesprávnosti vyúčtovanej čiastky

s písomným odôvodnením vrátenia faktúry, nereklamáciou chybné vystavenej faktúry žalobcovi žalovaným, konajúcí súd mal nárok za dostatočne preukázaný a navrhovaný dôkaz výsluchom svedkom zamietol ako nepotrebný. Keďže žalobcom a žalovaným výška úrokov dohodnutá nebola, súd prvej inštancie v tejto časti žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 256 ods. 1, § 262 ods. 1 a 2 C. s. p.

3. O odvolaní žalovaného (list č. 240 súdneho spisu) proti tomuto rozhodnutiu, ako odvolací súd rozhodol Krajský súd v Košiciach, rozsudkom sp. zn. 2Cob/41/2019-311 zo dňa 25. apríla 2019 tak, že výroky uvedené pod č. 1 a 3 rozsudku potvrdil a odvolanie proti výroku 2 rozsudku, odmietol a žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania.

4. V odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne popísal priebeh konania, citoval ustanovenie § 470 ods. 1 C. s. p. a za predmet odvolacieho konania označil správnosť súdu prvej inštancie ohľadne povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 14 205,38 eur s príslušenstvom, ako aj náhrady trov konania. V bode 45 odôvodnenia konštatoval, že žalovaný v konaní rozporoval iba rozsah vyfakturovaných prác, nie samotné ich vykonanie. Porušenie procesného pochybenia nezistil a s námietkou žalovaného, že súd nevykonal všetky potrebné dôkazy sa nestotožnil. Zo skutkových zistení konštatoval, že uplatnený nárok je po právnej stránke dôvodný. V danom prípade sa jednalo o vzťahy upravené Obchodným zákonníkom, a preto prejavy vôle účastníkov zmluvného vzťahu je potrebné hodnotiť podľa § 266 Obchodného zákonníka, podľa úmyslu konajúcich osôb. Keďže každý podnikateľský subjekt si musí byť vedomý, že zmluvy sa musia plniť aj v prípade, keď je to pre jednu zmluvnú stranu nevýhodné, uviedol, že žalovaný musí akceptovať, že prevzal záväzok platiť za vykonanie prác paušálnu odmenu dohodnutú v citovanej zmluve. S poukazom na uvedené uviedol, že žalovaný musí platiť tak, ako to žalobca vyfakturoval. Odvolací súd zároveň konštatoval, že sa v celom rozsahu s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie a s jeho právnym záverom stotožnil, a preto výroky súdu prvej inštancie konkrétne výrok I. a III. podľa § 387 ods. 1 C. s. p. potvrdil. Odvolanie žalovaného proti výroku II. podľa § 286 písm. c/ odmietol s poukazom na ustanovenie § 359 C. s. p. O trovách konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 262 ods. 2 C. s. p.

5. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu s vyznačenou právoplatnosťou dňa 27. mája 2019 žalovaný podal voči prvému a tretiemu výroku rozhodnutia dovolanie, podaním zo dňa 1. júla 2019 (list č. 346 súdneho spisu).

6. Prípustnosť dovolania označil ustanovením § 420 písm. f/ C. s. p., § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p.

7. Za dovolací dôvod s poukazom na ustanovenie § 420 písm. f/ C. s. p. žalovaný označil nesprávny procesný postup, porušenie práva na riadne odôvodnenie rozhodnutia, napríklad právo na verejné pojednávanie, právo na predvídateľnosť rozhodnutia a jednoznačný rozpor s ustanovením článku 12.2. Zmluvy. Sporné faktúry sú podľa dovolateľa absolútne nepreukázané, a teda nemôžu slúžiť ako dôkaz ním poskytnutého plnenia, resp. zakladať prezumpciu jeho poskytnutia.

8. Za nesprávny procesný postup žalovaný označil nedostatok odôvodnenia a neprihliadnutia na námietky žalovaného ohľadne nemožnosti paušálneho charakteru odmeny. Namietal, že odvolací súd neuviedol na základe čoho dospel k poznatkom o konkrétnom úmysle sporových strán, tobož, keď v tejto otázke nevykonal žiadne dokazovanie. Odhliadnúc od nesprávnosti tohto záveru podľa dovolateľa, súd pri tejto argumentácii išiel nad rámec prostriedkov procesného útoku použitých zo strany žalobcu. Konštatoval, že žalobca túto argumentáciu v základnom konaní nepoužil a učinil to až v odvolacom konaní, vo vyjadrení odvolaniu.

9. Za dôvod prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. uviedol, že vyššie uvedené právne posúdenie považuje za nesprávne, citoval článok 12.2. Zmluvy, z ktorého podľa neho vyplýva, že odplata za plnenie žalobcu vo výške 1 614,60 eur bola dojednaná ako maximálna, pričom žalobca bol povinný fakturovať len podľa skutočne odvedených prác. Poukázal na svoje vyjadrenie na pojednávaní konanom dňa 7. augusta 2017. V intenciách tohto vyjadrenia opätovne s poukazom na § 266 ods. 1

Obchodného zákonníka uviedol „prejav vôle“, ktorý obsahuje výraz pripúšťajúci rôzny výklad, treba pri pochybnostiach vždy vykladať na ťarchu strany, ktorá ako prvá v konaní tento výraz použila. Podľa dovolateľa, keďže autorom Zmluvy bol žalobca, sa preto javí byť zákonným a zároveň spravodlivým taký postup, pri ktorom nejasné ustanovenia v Zmluve sa budú vykladať na jeho ťarchu. Odôvodňujúc týmito skutočnosťami navrhol rozsudok odvolacieho súdu napadnutý dovolaním, zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

10. K dovolaniu žalovaného sa žalobca vyjadril podaním zo dňa 14. februára 2020. Prezentované dôvody dovolania označil za opakujúce sa s cieľom dosiahnuť lepšie rozhodnutie v rozpore s dobrými mravmi. K dôvodu prípustnosti, ktorý žalobca určil ustanovením § 420 písm. f/ C. s. p. uviedol, že jediným riadnym a určitým ustanovením zmluvy je bod o výške odmeny. Celé tvrdenia žalovaného kvalifikoval ako tendenčné bez akejkoľvek súvislosti, čo podľa neho preukazuje aj fakt, že túto sumu žalovaný dobrovoľne a opakovane žalobcovi plnil v súlade so zmluvou a obchodnými zvyklosťami, a to bez rozdielu, či mal kalendárny mesiac 28, 30 alebo 31 dní. Čo sa týka dovolateľom označeného dovolania, s poukazom na ustanovenie § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. uviedol, že nie sú splnené procesné predpoklady pre uplatnenie dovolacieho dôvodu, a teda nie je možné, aby dovolací súd skúmal právne posúdenie. Navrhol dovolanie ako nezákonné zamietnuť.

11. Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal dovolanie žalovaného, ako súd dovolací [§ 35 C. s. p. zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že žalobca dovolanie podal včas, je riadne zastúpený, bez nariadenia pojednávania § 443 C. s. p. a skúmal, či voči napadnutému rozhodnutiu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné.

12. Dovolanie smeruje voči rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 25. apríla 2019, č. k. 2Cob/41/2019-311, ktorým rozhodnutím odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie a žalobcovi priznal trov konania.

13. Z ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p., ktorým žalovaný prípustnosť dovolania označil vyplýva, že dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí:

f/ ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

14. Pod pojmom nesprávny procesný postup súdu je potrebné rozumieť taký postup súdu v konaní, ktorý je v rozpore so zákonom.

15. Pre prípustnosť dovolania musí súd svojim nesprávnym procesným postupom znemožniť strane sporu realizovať jej patriace procesné práva, ktoré jej priznáva zákon. V zmysle judikatúry Najvyšší súd Slovenskej republiky ide napr. o právo vykonať procesné úkony vo formách stanovených zákonom, právo nazerať do spisu a robiť si z neho výpisy, právo byť predvolaný na súdne pojednávanie, právo strany konať pred súdom v materinskom jazyku, alebo v jazyku ktorému rozumie, právo, aby bol rozsudok strane doručený do vlastných rúk.

16. Pre prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f/ C. s. p. musí intenzita zásahu do procesných práv strany sporu v dôsledku nesprávneho k procesného postupu dosahovať mieru a právo porušenia práva na spravodlivý proces. Základné právo na súdnu ochranu a právo na spravodlivé konanie sú zásadne „výsledkové“, čo znamená, že im musí zodpovedať proces ako celok a skutočnosť, či napadnuté rozhodnutie ako celok bude spravodlivé, závisí v danej veci od pokračujúceho konania a rozhodnutia všeobecných súdov.

17. K časti dovolania, v ktorej žalovaný namieta porušenie práva žalobcu na spravodlivý proces z dôvodu nesprávneho procesného postupu, nedostatočného odôvodnením, dovolací súd konštatuje, že námietka dovolateľa týkajúca sa porušenia procesného práva z dôvodu, nesúhlasu s výkladom znenia zmluvy, že ide o námietku bezpredmetnú, nakoľko namietaná skutočnosť nie je porušením procesných

zásad, ale posúdenie skutkovej otázky týkajúcej sa výkladu obsahu dohody o cene za vykonané upratovacie práce.

18. Tvrdenie žalovaného, že odvolací súd sa bezdôvodne zaoberal nad rámec jeho pôsobnosti s otázkou, že (žalovaný písomne nereklamoval rozsah žalobcom poskytnutých prác), dovolací súd považuje z hľadiska posúdenia prípustnosti dovolania za bezpredmetné, nakoľko nešlo o otázku rozhodujúcu pre posúdenie výšky ceny, ktorá bola v danom spore sporná a rozhodne nešlo o porušenie procesného postupu. Namietané okolnosti dovolateľom sa týkajú posúdenia skutkového stavu, ale rozhodne nejde o porušenie procesných práv sporovej strany v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p.

19. Dovolací súd konštatuje, že rozsudok odvolacieho súdu spĺňa kritéria pre odôvodnenie rozhodnutí v zmysle ustanovenia § 220 ods. 2 C. s. p., tak z formálneho, ako aj obsahového hľadiska, a preto ho nemožno považovať za nepreskúmateľný a vykazujúci porušenie procesných práv žalobcu s následkom porušenia práva na spravodlivý proces.

20. Odvolací súd jasne a dostatočne vysvetlil právne dôvody, pre ktoré rozhodnutie súdu prvej inštancie, založené na zodpovedaní otázky prečo žalobcovi nárok na zmluvnú pokutu nevznikol, potvrdil.

21. O tom, či je prípustnosť dovolania podľa ustanovenia § 421 C. s. p. rozhoduje dovolací súd výlučne, na základe uvedených dovolateľom (porovnaj ustanovenie § 432 C. s. p.). Pokiaľ dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania dovolacími dôvodmi (ustanovenie § 440 C. s. p.) kľúčový význam má v tom zmysle, že posúdenie prípustnosti dovolania v tomto prípade závisí od toho ako dovolateľ sám vysvetlil (konkretizuje) a náležite doloží, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia dovolateľom označenej právnej otázky, ktorá doposiaľ nebola predmetom dovolacieho prieskumu (viď ustanovenie § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p.).

22. K obsahu pojmu „ustálená rozhodovacia prax dovolacieho súdu“ dovolací súd poukazuje na vysvetlenie obsiahnuté v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 6. marca 2017, sp. zn. 3Cdo/6/2017, kde sa uvádza „ustálená rozhodovacia prax dovolacieho súdu je predovšetkým v stanoviskách alebo rozhodnutiach Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktoré nie sú ako judikáty publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky“. Do tohto pojmu je možné zaradiť aj prax vyjadrenú opakovane vo viacerých nepublikovaných rozhodnutiach Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, alebo dokonca aj jednotlivito v doposiaľ nepublikovaných rozhodnutiach, pokiaľ niektoré skôr vydané nepublikované rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky názory obsiahnuté v skoršom rozhodnutí nespochybnili, prípadne tieto názory akceptovali a vecne na tieto nadviazali. S prihliadnutím na článok 3 C. s. p. do pojmu ustálená rozhodovacia prax treba zahrnúť aj rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky a Európskeho súdu pre ľudské práva, prípadne Súdneho dvora Európskej únie.

23. Vzhľadom na uvedené dovolací súd konštatuje, že dovolateľ v predmetnom dovolaní žiadnu právnu otázku nekonkretizoval, a preto nemôže ísť ani dovolanie prípustné v zmysle ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p., ktorým žalovaný prípustnosť dovolania označil.

24. Na základe uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie ako neprípustné podľa § 447 písm. c/ C. s. p. odmietol.

25. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania, dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta C. s. p.).

26. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný žiadny opravný prostriedok.